

НОТАТКИ ДО РОЗУМІННЯ МІСЦЯ БУДІВЕЛЬНОГО ПРАВА В СИСТЕМІ ПРАВА

СТУКАЛЕНКО Ольга Володимирівна,
*к.ю.н., доцент кафедри
адміністративного та господарського
права Одеського національного
університету ім. І.І. Мечникова*

Необхідно провести чітке розмежування правового регулювання будівельної галузі на наступні підгалузі права, яким у межах чинного законодавства та спеціальної літератури відводиться самостійне місце:

– будівельна галузь як підгалузь господарського права, в межах якої зосереджені господарські правовідносини (легітимізація будівельної діяльності та легалізація об'єктів будівництва);

– будівельна галузь як підгалузь цивільного права, в межах якої зосереджені цивільні правовідносини (забезпечення обігу майнових прав, правового режиму майна, охорони прав авторів творів архітектури);

– будівельна галузь як підгалузь адміністративного права, в межах якої зосереджена управлінська та публічно-сервісна діяльність суб'єктів публічної адміністрації. Основними складовими зазначеної підгалузі є: інститут правового статусу суб'єктів адміністративно-будівельних правовідносин; інструменти діяльності публічної адміністрації у будівельній галузі; інститут планування територій України; інститут прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта; інститут ліцензування у будівельній галузі; інститут дозвільних процедур у будівельній галузі; інститут контрольних заходів (державний архітектурно-будівельний контроль); інститут адміністративної відповідальності у будівельній галузі; громадські слухання (громадський контроль). Дійсно, будівельне право як підгалузь адміністративного права має відповідні зв'язки з іншими галузями права, це цивільне, господарське, земельне, кримінальне та інший міжгалузовий зв'язок.

Окреслення будівельної галузі, як підгалузі адміністративного права, чітко підпадає під формулу паспорта спеціальності 12.00.07 «адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право» досліджує суспільні відносини, що формуються в ході забезпечення органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування реалізації та захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб у будівельній галузі, а також у процесі державного та самоврядного управління у сфері економіки, де виокремлено самостійну галузь – будівництво [1].

Про актуальність дослідження будівельної галузі як підгалузі адміністративного права також свідчить і Концепція Містобудівного кодексу

України, затверджена Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 р. № 536-р, в якій окреслені очікувані результати удосконалення будівельної галузі, через підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, удосконаленню порядку і прозорості прийняття ними управлінських рішень з питань містобудування, забезпеченню реалізації прав територіальних громад та окремих громадян, ефективному використанню територій, удосконаленню порядку підготовки, погодження і затвердження містобудівної документації, а також створенню умов для ефективного міжнародного співробітництва у сфері містобудування [2]. Усе, зазначене в комплексі, свідчить про актуальність теми дослідження та визначення концептуальних положень адміністративно-правового регулювання будівельної галузі України.

Таким чином, підводячи підсумок, слід зазначити, що будівництво як адміністративно-правова категорія поєднує в собі цілеспрямовану діяльність суб'єктів публічної адміністрації, юридичних та фізичних осіб по створенню та підтриманню повноцінного життєвого середовища, яка включає взаємообумовлені процедури атестаційного, дозвільного та ліцензійного спрямування пов'язані з плануванням, проектуванням, будівництвом та реконструкцією будівель, благоустроєм та створенням інженерної та транспортної інфраструктури прилеглої території, здійсненням державної експертизи й будівельного контролю і нагляду та застосуванні адміністративно-примусових заходів.

Будівельна галузь – це складова економічної галузі, що поєднує в собі організаційно-правові заходи, спрямовані на планування, проектування, будівництво, реконструкцію будівель та споруд, здійснення благоустрою та створення інженерної та транспортної інфраструктури прилеглої території до будівельного об'єкту.

Публічне адміністрування у будівельній галузі поєднує в собі здійснення узгодженої державної політики у будівництві, через адміністративно-процесуальну діяльність компетентного суб'єкта та шляхом впровадження організаційно-правових засад, спрямованих на ефективність будівництва, організацію його наукового, кадрового, інформаційного та фінансового забезпечення, здійсненні будівельного контролю та нагляду.

У зв'язку з цим, будівельну галузь будемо розглядати з позиції її належності до галузі економіки та як складову адміністративно-правового регулювання у зв'язку із застосуванням значного масиву управлінських рішень у будівельній галузі.

Список використаних джерел:

1. Паспорт спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право: Постанова президії ВАК України від

08.10.2008 №45-06/7. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nubip.edu.ua/sites/default/files/u145/12.00.07.pdf>

2. Про схвалення Концепції Містобудівного кодексу України: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 р. № 536-р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/show/536-2007-p>

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ КОРУПЦІЙНИХ РИЗИКІВ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ШАВЛО Ірина Анатоліївна,

*науковий співробітник Науково-дослідного
інституту фіскальної політики
Університету ДФС України*

ШКУРЕНКО Наталія Григорівна,

*науковий співробітник Науково-дослідного
інституту фіскальної політики
Університету ДФС України*

Незадовільний стан надходження податкових обов'язків та зростання обсягів податкової заборгованості продовжують залишатися загрозою фінансовій безпеці України.

Незважаючи на прийняття рішучих кроків, динаміка податкових надходжень продовжує характеризуватися нестабільністю, а добровільна сплата податків часто переходить у площину стягнення податкової заборгованості. У зв'язку з цим питання комплексного вивчення чинників, що лежать в основі корупційних правопорушень у сфері оподаткування, але залишаються за межами їх усунення, набувають важливого наукового і практичного значення.

На нашу думку, ефективна протидія корупційним правопорушенням у сфері оподаткування полягатиме у спільному вирішенні цього завдання з іншими загрозливими для суспільства процесами, такими як криміналізація та корумпованість суспільних відносин, які сьогодні, на жаль, притаманні українській економіці та суспільству в цілому. Це означає, що проблему причин правопорушень у сфері оподаткування, адміністрування податків і зборів потрібно розглядати в контексті явищ криміналізації та корумпованості у процесі економічної діяльності.